

ถาม-ตอบ เรื่องโรงเรียน

ถาม

ลูกอายุ 2 ขวบ ยังไม่พูด มีแต่ส่งเสียงอ้ออ้า (เนื่องจากใช้พี่เลี้ยงพม่า และไม่คอยมีคนชวนคุย เพราะเขาเล่นของเล่นเองได้ เปิดหนังสือดูรูปคนเดียวได้ ตอนแรกเราจึงไม่ได้สังเกต แต่ตอนนี้เริ่มคิดว่าขาดปฏิสัมพันธ์) เรียกไม่ค่อยหัน ยังไม่ทำตามคำสั่ง สบตาน้อย ถ้าสนใจสิ่งที่เราพูด หรือร้องเพลง เขาจะสบตา แต่ถ้าไม่น่าสนใจ หรือกำลังทำอย่างอื่นอยู่ก็จะไม่มองเลย ไปพบหมอด้านพัฒนาการแล้ว หมอบอกว่าเป็นออทิสติก แต่หลังจากคุยกับหมอด้านพัฒนาการอีกคน หมอบอกว่าอาการบางอย่างคล้ายออทิสติก คือสบตาน้อย มีโลกส่วนตัวเยอะ แต่ว่ามีบางอย่างที่ไม่ใช่ออทิสติก คือมีปฏิสัมพันธ์

พาลูกไปพบครูพัฒนาการตามที่หมอคนแรกแนะนำ เขาใช้วิธีให้เด็กเล่นของเล่น แล้วก็สอดแทรกคำสั่ง เช่น เก็บ หยิบ ใส่ ฯลฯ

อยากถามว่า เราจำเป็นต้องเลือกวิธีใดวิธีหนึ่ง หรือว่าจะไปพร้อมกันทั้งสองวิธีได้คะ อีกอย่าง ก่อนหน้านี้เราได้ไปจ่ายค่าทอมเทรียมอนุบาลไว้แล้ว ครูคนหนึ่งบอกว่าไม่ควรไป แต่ทางครูอีกคนบอกว่าไปก็ดี **เผื่อว่าเขาจะได้มีสังคม และอาจจะมีการทำตามเพื่อน** ฯลฯ

อยากขอความเห็นอาจารย์ค่ะ

คุณ เหน่ง [วันศุกร์ ที่ 10 เมษายน 2552]

ความเห็น

เรื่องจะใช้สองแนวทางร่วมไปด้วยกันนั้น ผมลองมาแล้ว และเห็นว่ามันไปด้วยกันไม่ได้ ที่ใครๆเคยบอกว่าใช้หลายๆทาง มันจะช่วยเสริมให้เด็กดีขึ้นเร็ว มันไม่จริงเสมอไปครับ

เพราะแนวทางหนึ่งไม่บังคับ แต่อีกแนวทางหนึ่งเป็นการบังคับ มันจะยิ่งทำให้เด็กสับสน แทนที่จะค่อยๆพัฒนาการดีขึ้นทีละนิด จะกลายเป็นขึ้นๆลงๆ จนพ่อแม่คิดว่าออทิสติกทำไม่มันรักษายากไปเลยละครับ

ส่วนเตรียมอนุบาลผมก็คิดว่ายังไม่ควรเอาไปเข้าเลยครับ

ถ้าเค้ายังมีอาการตามที่ว่ามา อย่าหวังว่าครูหรือเด็กคนอื่นจะช่วยให้ลูกของเราดีขึ้นได้ครับ มันไม่จริงครับ ผมอยากให้พิจารณาให้เยอะๆ ไม่อยากให้เสียเวลาอันมีค่าในการทำฟลอร์ไทม์กับลูก ด้วยการส่งเค้าไปผจญโลกที่เค้าไม่รู้จักอะไรเลย

โดยคุณ นีต [วันศุกร์ ที่ 10 เมษายน 2552]

ความเห็น

ในความเห็นของดิฉัน คือ เด็กปกติอายุเท่านี้ยังไม่ต้องการสังคมนอกบ้านเลยคะ

ถ้าเด็กออทิสติกหายได้เพราะเข้าโรงเรียนเร็ว ๆ ป่านี้นี้คงไม่มีเด็กออทิสติกเลื่อนเมืองไปหมดหรอกคะ หาหนังสือได้แล้ว อ่านหลาย ๆ เทียนจะคะ จะได้เข้าใจ จะ "ออ" หรือ "คล้ายออ" ก็รักษา

เหมือนกันค่ะ

โดยคุณ กิ่งแก้ว [วันศุกร์ ที่ 10 เมษายน 2552]

ความเห็น

หากเด็กยังไม่ผูกพันแน่นแฟ้นกับพ่อแม่ ยังไม่สื่อสารและเลียนแบบพ่อแม่ การหวังว่าไปอยู่กับเด็กปกติ แล้วจะมีเพื่อน จะไม่เกิดขึ้นจริงค่ะ เป็นความเชื่อที่ไม่ถูกต้อง หากสามารถดูแลลูกเองได้ ถึงแม้จะเป็นเด็กปกติ ยังไม่แนะนำให้เข้าเนอสเซอรี่เลยค่ะ นอกจากเด็ก จะพลาดโอกาสในการผูกสัมพันธ์แน่นแฟ้นกับพ่อแม่แล้ว เดี่ยวก็จะเอาไข้หวัด ท้องเสีย กลับมาบ้านด้วย ทำให้เสียเวลาทองในการส่งเสริมพัฒนาการ ไปอีก แนะนำให้อยู่บ้านเล่นกับแม่ ทำอะไรกันสองคน

โดยระยะแรกอาจจะใช้ตัวอย่างในหนังสือเล่ม 3 บูรณาการเพื่อเด็กออทิสติกไปก่อน เริ่มตั้งแต่ ค.ช. เอไปเลยค่ะ ถ้ามีโอกาส แนะนำให้เข้าอบรมเรื่องพลอร์ใหม่ตามประกาศในเว็บนี้ค่ะ

โดยคุณ กิ่งแก้ว [วันพุธ ที่ 12 พฤศจิกายน 2551]

ความเห็น

แม่พาลูกไปเข้าเนอสเซอรี่ตอน 2 ขวบ มีเหตุผล 2 อย่างคือ เตรียมคลอดลูกอีกคน และหวังว่าลูกคนแรกจะไปเรียนรู้สังคมที่โรงเรียน

แต่ไม่เลย.....แม่คิดผิด.... เหมือนเราผลักภาระไปให้ครู ยังรู้สึกเสียดายโอกาสและเวลา ถ้าย้อนกลับได้...หาพี่เลี้ยงมาช่วยที่บ้านดีกว่า...เสียเวลาเป็นปีเลยค่ะ

ตอนนั้นยังไม่รู้จัก Floortime และยังไม่ทราบว่าลูกเป็นเด็กพิเศษ แต่ตอนนั้นรู้แล้ว ทำให้ย้อนกลับไปคิดว่า"เสียดายจัง"

โดยคุณ แม่กิม [วันพุธ ที่ 12 พฤศจิกายน 2551]

ความเห็น

เอาลูกเข้า โรงเรียนตอน 2 ปี 10 เดือน ตอนที่เอาลูกเข้า ลูกผูกพันรักใคร่กับพ่อแม่มาก พูดได้เป็น ประโยค บอกความต้องการได้ ช่วยเหลือตัวเองเรื่องกิน ขับถ่ายได้ดี คุณหมอมือที่ดูแล ครูฝึก ให้ ความเห็นให้เอาเข้าโรงเรียนได้แล้ว

เด็กในห้องมี 15 คน ครู 1คน นักศึกษาฝึกสอน 1คน คุณครูไม่มีความรู้เกี่ยวกับเด็กพิเศษ แต่ก็พร้อมรับฟังและร่วมมือกับพ่อแม่เป็นอย่างดี เวลาผ่านไป ในช่วง 2 ปีแรกที่เข้าโรงเรียนสิ่งที่เราได้มีเพียง ฝึกให้ลูกได้แยกจากพ่อแม่ แต่สิ่งที่เราเสียไปคือลูกมี เวลาอยู่ในโลกส่วนตัวมากขึ้น

แม่เคยได้เข้าไปช่วยคุณครูทำงานบางอย่าง (ไม่เกี่ยวกับลูก) ระหว่างที่ทำงาน บังเอิญเจอลูก ลูกเดินลอยๆ แหวตาว่างเปล่า แม่ชวนลูกพูดคุย แต่ลูกเฉย ไม่มีแม่อยู่ในแหวตา แม่ยังจำภาพนั้นได้ ตลอด.....

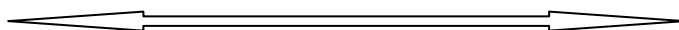
ตอนนั้นยังไม่รู้จัก floortime มามองย้อนไปก็คือ ณ เวลานั้นลูกมีพัฒนาการที่ต่ำกว่าชั้น 1 ทั้งที่จริง ๆ อยู่ชั้น 4 (ชั้นย่อยยังไม่เต็ม) ปัญหาคือ อยู่ที่โรงเรียนเมื่อพัฒนาการลูกหล่น ไม่มีใครสามารถช่วยดึงลูกกลับมาที่ ๆ ควรจะเป็นได้ เวลาอยู่ที่โรงเรียน คุณครูก็ต้องใช้เวลาไปกับการจัดการเด็กอื่นๆด้วยเช่นกัน

หากลูกเราเป็นประเภท เหม่อ นิ่ง ไม่วุ่นวาย เวลาที่เราให้ลูกไปโรงเรียน กลับเป็นเวลาที่ถูก
เดียวดายที่สุด

โดยคุณ แม่แอน [วันพฤหัสบดี ที่ 13 พฤศจิกายน 2551]

ความเห็น เห็นด้วยค่ะที่ไม่ส่งลูกไปโรงเรียนเพราะอยู่บ้านเล่นกับลูกมีความสุขกว่าเห็นๆ ช่วงลูกไปโรงเรียนพอกลับมาบ้านจะรู้สึกว่ามีบางอย่างที่เราไม่เข้าใจ เหมือนลูกดูห่างจากเราไปอีก ขอโทษนะคะพอดีมาอ่านแล้วเหมือนเจอประสบการณ์คล้ายๆกันนะคะ ขอเป็นกำลังใจด้วยอีกคนคะ
โดยคุณ แม่ปิ่น [วันจันทร์ ที่ 13 เมษายน 2552]

ความเห็น เรื่องอยากให้ลูกเข้าโรงเรียน...เข้าใจความรู้สึกของคุณแม่นะเพราะเคยคิดเหมือนกัน ช่วงแรกพ่อแม่ทุกคนที่มามีความรู้สึกนี้ก็เพราะเรามีใจอยู่นิดนึงที่แอบหวังว่าลูกเราจะไม่ใช่...เพราะความที่เค้ายังอายุน้อย..จะอ้อแท้หรือไม่แท้ยังไม่ฟันธง มันก็เลยสองจิตสองใจในตอนแรกว่าควรลองเอาลูกเข้าโรงเรียนดีกว่ามั้ย...เผื่อว่าอะไรๆอาจดีขึ้นถ้าลูกได้เข้าสังคม...ตอนนั้นก็ขอความคิดเห็นของ อ.กิ้งแก้ว/คุณนို့ต เหมือนกัน และตัดสินใจเดินตามแนวทาง floortime
ตอนนี้ลูกอายุ 2 ปี 3 เดือน ทุกอย่างก็เริ่มดีขึ้น ส่วนจะดีขึ้นมากน้อยแค่ไหน ขึ้นอยู่กับคนที่เป็นแม่จริง ๆ ตอนนี้ถึงแม้ลูกจะยังไม่สื่อสารด้วยคำพูด แต่เค้าสื่อสารด้วยการกระทำได้มากพอ สมควรตอนนี้เขาไม่ชอบอยู่คนเดียว บางครั้งเราแก้งเดินไปห้องอื่น เขาก็เดินมาจูงมือเราให้ไปอยู่ด้วยเวลาเราไม่อยู่ เค้าก็เล่นกับคนอื่นในบ้านได้ โดยเฉพาะพี่สาวที่อายุแค่ 4 ปี เค้าแยกได้ว่าใครสำคัญอันดับ 1 2 3 เพราะถ้าแม่อยู่ที่คนจะตกกระป๋องหมด
ตอนนี้ก็พยายามทำให้มันเข้มข้นขึ้น อยากให้เค้าสื่อสารเป็นคำพูด อย่างน้องภู (ลูกคุณนို့ต) ได้มั่งขอเป็นกำลังใจให้นะค่ะ มีอะไรก็ปรึกษากันได้นะค่ะ
โดยคุณ แม่เจ [วันพฤหัสบดี ที่ 30 เมษายน 2552]

ถาม ลูกเป็นเด็กพิเศษกำลังจะเข้าโรงเรียน ต้องการคุณครูที่จบมาทางการศึกษาพิเศษ หรือกิจกรรมบำบัดหรือจิตวิทยาเด็ก ที่สามารถช่วยปรับได้ เพื่อประกบที่โรงเรียน
โดย คุณพ่อ [วันพุธ ที่ 22 เมษายน 2552 เวลา 18:03 น.]

ความเห็น

ฟังดูแล้วท่าทางคุณพ่อจะไม่ค่อยมีเวลาว่างเท่าไรใช่ไหมครับ

อยากจะแนะนำให้คุณพ่อศึกษาฟลอร์โธม เพื่อเอาไปใช้กับลูก เพราะฟลอร์โธมช่วยให้ลูกที่เป็นเด็กพิเศษดีขึ้นได้จริง และทำให้พ่อแม่ลูกมีความผูกพันกันมากขึ้นด้วยครับ

การจ้างคนไปประกบลูกที่โรงเรียนตลอด คงช่วยได้ในเรื่องระวังความปลอดภัยให้เค้า และคงช่วยให้พ่อแม่สบายใจได้นิดนึงเท่านั้นเองครับ

เสียเวลาศึกษาฟลอร์โธมสักนิด อาจจะช่วยให้เค้าดีขึ้นได้อย่างที่เราคาดไม่ถึงเลยละครับ

โดยคุณ นี้อ [วันพุธ ที่ 22 เมษายน 2552 เวลา 19:47 น.]

ความเห็น

ต้องขออภัยคุณพ่อด้วยที่เว็บไซต์นี้อาจจะไม่มีคำตอบให้คุณพ่อ แต่ไหน ๆ ก็ถามเข้ามาแล้ว อย่าหาว่าอย่างโน้นอย่างนี้เลย ขออนุญาตถามคำถามให้ลองคิดดูสักหน่อยนะคะว่า คุณพ่อหวังว่าจะได้อะไรจากการให้ครูประกบลูกในโรงเรียน

ความจริงมีอยู่ว่า ก่อนที่ "เด็กทุกคน" จะเข้าโรงเรียน เพื่อหาวิชาความรู้ เขาจะต้องได้เป็น "เด็ก" ก่อน

เป็นเด็กซึ่งผูกพันรักใคร่พ่อแม่ เวลาหิว ก็มาบอกได้ เวลากลัว ก็วิ่งมาหาพ่อแม่ปลอบประโลม เล่นสนุกกับพ่อแม่ได้ เวลาารู้สึกอะไรต้องการอะไร ก็สื่อสารให้คนอื่นรู้ได้ ถ้าผู้ที่เขาสื่อสารด้วยยังไม่เข้าใจ เขาก็ปรับเปลี่ยนวิธีสื่อสารพร้อมทั้งยืนยันเจตจำนงของตัวเองได้อย่างชัดเจนและต่อเนื่อง

ถ้าคำตอบข้างต้น คือ "ได้" ก็คงได้เวลาที่เขาจะเข้าโรงเรียน

แต่ถ้ายังไม่ได้ ความคาดหวังว่าจะให้ลูกได้เป็น "คนเต็มคน" โดยการเข้าโรงเรียนจะไม่เกิดขึ้นจริงหรอกค่ะ

โดยคุณ กิ่งแก้ว [วันพฤหัสบดี ที่ 23 เมษายน 2552 เวลา 11:32 น.]

ความเห็น

ด้วยกับคุณหมอเต็มที่แล้วค่ะ คุณพ่อ ดิฉันเป็นคนหนึ่งที่ลูกตอนเล็กๆ ดูปกติดี พอซัก 2 ขวบกว่า ซัก 3 ขวบ 4 ขวบ ขอบพูดซ้ำๆ ทวนคำพูดพ่อแม่ เล่นคนเดียวซ้ำๆ ทำฟังตลอด วางแล้วล้ม เล่นไม่จบ ทำอะไรไม่เคยเสร็จ ทักใครไม่เป็น เพื่อนบ้านทักไม่ตอบ จากที่คิดว่าจะโสมสคูอยู่บ้าน ป. 1 ค่อยเข้าโรงเรียน เปลี่ยนใจเอาลูกเข้าโรงเรียนดีกว่า หวังว่าลูกจะได้พัฒนาการสื่อสารและการเข้าสังคม

ปรากฏว่า คิดผิดค่ะ โรงเรียนก็บอกว่าลูกผิดปกติ ย้ายไปโรงเรียนที่สอง บอกว่าต้องมีครูประกบ ดิฉันก็ เอ้า! เอาก้เอา หลังจากประกบอยู่เทอมนึง ลูกได้แค่หยุดร้องไห้ พัฒนาการที่หวังไว้ก็ไม่ดีขึ้น เพื่อนๆ ก็ไม่มีใครเอา เพราะเล่นกับเค้าไม่เป็น เพื่อนก็เลยไม่ยอมเล่นด้วย (หมด 1 เทอม ดิฉันเสียค่าเทอม + ค่าฝึก + ครูประกบ เป็นแสน)

เทอม 2 ย้ายโรงเรียนอีกครั้ง ก็ยังเหมือนเดิม ไม่เล่นกับเพื่อน เพื่อนก็ไม่เล่นด้วย เมื่อมาศึกษาฟลอร์โธม ดิฉันจึงได้ "ตาสว่าง" ว่า การที่เราจะหวังให้เกิดปาฏิหาริย์ ส่งลูก (ที่ยังไม่พร้อม) ของเราเข้า

โรงเรียน แล้วเดี๋ยวเด็กมันก็เล่นกับคนอื่นเป็นเอง เดี่ยวครูเค้าก็ช่วยจัดการให้เอง เดี่ยวครูประกบก็
จะดูให้เอง ฯลฯ ดิฉันลองมาแล้ว มันไม่ใช่

ดิฉันเห็นด้วยว่า พัฒนาการมันไม่มีการข้ามขั้น มันต้องเริ่มจากสนใจใส่ใจสื่อสารกับคนใกล้ชิดได้
แล้วค่อยๆ กระเถิบออกไป ห่างออกไป เป็นญาติ เป็นเพื่อนบ้าน เป็นคนแปลกหน้า ที่เรียกว่า เพื่อน
ครู ฯลฯ

ดิฉันยังรู้สึกผิดเลย ที่เราปล่อยลูกออกไปเผชิญโลกนอกร้านโดยที่เค้ายังไม่พร้อม ที่ผ่านมาก็เล่นกับ
ลูกนะคะ แต่เป็นแบบสะเปะสะปะเอาสนุกๆ จนมาเจอหนังสืออย่างที่บอกละคะ ทุกวันนี้เริ่มฟลอร์
ไทม์กับเค้า ถึงจะเป็นแบบตั้งไข่ แต่ก็มีจุดประสงค์ในการเล่นมากขึ้นในแต่ละระดับตามที่หนังสือ
แนะนำ ลูกก็ดีขึ้น พูด เล่น กับคนเดียวน้อยลง เริ่มพูดเล่าเรื่องราวต่างๆ ได้ ก็ดีใจ

จึงอยากแนะนำว่า อย่าเสียตั้งค์กับโรงเรียนและครูประกบเลยคะ ถ้าลูกยังไม่พร้อม ดิฉันเองเอาลูก
เข้าระบบโรงเรียนไปแล้ว จะเอาออกก็ยาก เพราะย้ายมาหลายที่ บางทีก็ต้องใช้ความสนิทสนมกัน
ถึงจะเข้าได้ เข้าแล้วก็เลยทำให้เกรงใจไม่กล้าออก ลองพิจารณาดูนะคะ

คุณ แมใหม่ [วันพฤหัสบดี ที่ 23 เมษายน 2552 เวลา 14:40 น.]